

РЕШЕНИЕ

№ 6479

гр. София, 18.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 08.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **5787** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, във вр. с чл.172, ал.5 от ЗДвП.

Съдът е сезиран с жалба, подадена от И. З. Н. с ЕГН [ЕГН] против Заповед № 1894332-004539/25.07.2018г. издадена от началник отдел към СДВР, с която, за нарушение на чл.174, ал.3, предл.1 от ЗДвП и на основание чл.171, т.1, б."б" от ЗДвП, на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца".

Жалбоподателят Н., чрез процесуален представител оспорва издадената заповед като незаконосъобразна, като възразява, че е липсвало основание за налагането ѝ, доколкото не са били налице данни за извършено от него нарушение към момента на постановяването ѝ. Иска се отмяна на заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от пълномощник, който поддържа жалбата на сочените в нея основания, не ангажира допълнителни доказателства. Процесуалния му представител прави искане за връщане на книжката поради изтекъл срок на заповедта. ед, не се явява и не се представлява.

Административният орган, издал оспорената заповед не се представлява.

От фактическа и правна страна.

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на издадения административен акт и депозирана в предвидения от закона срок.

Разгледана по същество е неоснователна.

Установява се по делото, че против жалбоподателя Н. е бил съставен АУАН № 429340 от 19.07.2018г., видно от който, на посочената дата, около 15, 15 часа, в [населено място], е бил установен от контролни длъжностни лица да управлява собствения си лек автомобил марка Х. Е. с рег. [рег.номер на МПС], като е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за употреба на наркотични вещества, както и не е изпълнил предписанието за изследване с вземане на кръвна проба за химичен анализ, като е отказал да получи съставения талон за медицинско изследване № 0025495 - л.9 от делото. В съставения АУАН е вписал, че няма възражения и няма да дава кръв, както и в протокола за медицинско изследване е вписал, че отказва кръвна проба за наркотични вещества.

Въз основа на съставения АУАН е издадена на основание чл.171, т.1, б.Б от ЗДвП и процесната Заповед с която, на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка “временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца”, в мотивите на която административният орган се е позовал на фактическите констатации в съставения АУАН, досежно отказа на водача да бъде тестван за употреба на наркотични вещества. За нарушението е издадено и Наказателно постановление № 18-4332-015579/14.08.2018г., връчено на 10.06.20г.

Заповедта е законосъобразна.

Съгласно приложената от административния орган норма на чл.171,ал.1, б.”б” от ЗДвП (прил.ред.) За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: 1. временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач: ..... б) който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи. Приложима в случая е втората хипотеза на закона, която свързва наложената ПАМ поради отказ да се извърши проверка за употреба на наркотични вещества чрез техническо средство, поради което материалният закон е правилно приложен. Следва да се отбележи, че при установяване на фактическите основания визирани в хипотезата на посочената правна норма, органът действа при условията на обвързана компетентност и няма право на избор или свободна преценка относно налагането на ПАМ и е длъжен да издаде

административен акт с указаното в закона съдържание – арг. от нормата на чл.172, ал.3 от ЗДвП, видно от която, едновременно със съставянето на АУАН се изземва и свидетелството за управление на МПС.

Основното възражение на страната се основава на факта, че към момента на налагане на ПАМ все още не е и влязло в сила наказателно постановление за това нарушение, което да сочи неговия автор и извършеното нарушение. Възражението е неоснователно. За целите на административното правораздаване е без правно значение обстоятелството дали впоследствие ще бъде издадено наказателно постановление или не и какъв би бил изхода от неговото обжалване. Административното производство по налагане на ПАМ и административнонаказателното по налагане на административно наказание не се намират в отношение на преюдициалност и връзка помежду си, още повече че налагането на мярката има превантивен, преустановяващ нарушението ефект. Настоящият съд преценява фактите към момента на издаване на административния акт и не е обвързан с последващото реализиране или не на административнонаказателната отговорност на водача. И както вече се отбеляза, административният орган действа в условията на обвързана компетентност и е длъжен да издаде заповед като процесната, още със съставяне на АУАН.

Само за прецизност ще се посочи, че искането за връщане на книжката, поради изтекъл срок на заповедта не следва да бъде отправено в рамките на настоящото производство по вече изложените съображения.

След като е установил правнозначимите факти, свързани с отказ за извършване на проверка с техническо средство за употреба на наркотични вещества при управлението на МПС, административният орган е приложил правилно материалния закон – чл.171, т.1, б.”б” от ЗДвП, като е наложил по отношение на жалбоподателя процесната принудителна административна мярка.

В процеса на цялостния съдебен контрол за законосъобразност не се констатираха отменителни основания по смисъла на чл.146 от АПК – процесната заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при наличието на релевантните фактически основания, които обосновават правилното приложение на материалния закон и е съобразена с целта на Закона за движението по пътищата.

Жалбата, като неоснователна, следва да се отхвърли, поради което и на основание чл.172, ал.2, предл. последно от АПК и чл.172, ал.5 от ЗДвП, съдът

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. З. Н. с ЕГН [ЕГН] против Заповед № 1894332-004539/25.07.2018г. издадена от началник отдел към СДВР, с която, за нарушение на чл.174, ал.3, предл.1 от ЗДвП и на основание чл.171, т.1, б.”б” от ЗДвП, на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка “временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца”.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: